

تکلیف سری چهارم درس DSP – بخش کامپیوتری

«آشنایی با pyaudio»

نویسنده: مسعود بابایی زاده

تاریخ: ۱۶ اسفند ۱۳۹۹

۱- مقدمه

مبحث Real-Time DSP یا «پردازش سیگنال در زمان حقیقی (یا بلادرنگ)» یعنی سیگنال ورودی در حین ورود پردازش شود و به صورت آنلاین به خروجی ارسال شود. در این مبحث اینگونه نیست که ما سیگنال ورودی را از قبل به صورت یک فایل ذخیره داشته باشیم و روی آن به صورت آفلاین پردازش انجام بدهیم و نتیجه را در یک فایل خروجی ذخیره کنیم. و چون پردازش باید به صورت Real-time انجام شود، نسبت به حالت آفلاین محدودیتهایی خواهیم داشت، مثلاً:

الف) سیستم نمی تواند کاملاً غیرعلی باشد. البته اگر بتواند با کمی تاخیر علی شود، مشکلی ندارد. در اینصورت خروجی همواره به همان مقدار نسبت به ورودی عقب است. که اگر این تاخیر کم باشد، ممکن است در کاربرد مورد نظر ما قابل قبول باشد.

ب) زمان مورد نیاز برای پردازش یک نمونه (ناشی از حجم محاسبات)، نمی تواند از زمان نمونه برداری بیشتر باشد. در غیر اینصورت قبل از اینکه فرصت کنیم یک نمونه را پردازش و نمونه متناظر خروجی تولید کنیم و به خروجی بفرستیم، نمونه ورودی بعدی از راه رسیده است.

ج) اگر ورودی و خروجی آنالوگ باشند، باید حواسمان به تعداد بیت A/D و D/A (کوانتیزاسیون) باشد. در پردازش آفلاین ما مشکلی نداریم که همه محاسبات را به صورت float یا double انجام بدهیم و در فایل خروجی ذخیره کنیم (یعنی در آنجا زیاد مشکل کوانتیزاسیون نداریم). ولی در اینجا، مثلاً اگر D/A خروجی ۸ بیتی باشد، هر عددی برای خروجی به دست بیاوریم (مثلاً با محاسبات double) باید متوجه باشیم که در هر حالت عددی که به خروجی می فرستیم باید یک عدد ۸ بیتی باشد. به خصوص حواسمان باید به رنج دینامیکی خروجی باشد (به عبارتی به overflow و underflow).

در این درس، احتمالاً چند تکلیف کامپیوتری برای پردازش **real-time** خواهیم داشت. که در آنها مثلاً ورودی، میکروفون کامپیوتر، و خروجی، بلندگوی کامپیوتر است. و قرار است صحبتی که در میکروفون می‌کنیم به صورت **real-time** پردازش شده و از خروجی بلندگو پخش شود.

در تکلیف حاضر، به عنوان مقدمه‌ای برای اینکار، هدف آشنایی با پکیج **pyaudio** در پایتون است، که به ما امکان کار با میکروفون و بلندگو (ورودی و خروجی صوتی) را در کامپیوتر، و به صورت **real-time** می‌دهد (همچنین برای خواندن و نوشتن در فایل‌های صوتی، در کنار **pyaudio** می‌توان از پکیج **wave** استفاده کرد).

در این تکلیف قرار نیست پردازش خاصی پیاده‌سازی شود، بلکه فقط قرار است سیگنال میکروفون خوانده شود و به صورت **real-time** روی یک شکل رسم شود (یک ویدئو از این موضوع قرار داده‌ام؛ نگاه کنید). همچنین سیگنال میکروفون خوانده شود و بدون پردازش خاصی به بلندگوی کامپیوتر فرستاده شود.

۲- نکات اولیه در مورد **pyaudio**

قبل از اینکه به سراغ خواندن مستندات پکیج **pyaudio** بروید، چند نکته در مورد آن لازم است که بیان شود، تا آن مستندات واضح‌تر شوند:

- **Pyaudio** فقط یک اینترفیس پایتون است به کتابخانه **PortAudio** که کتابخانه‌ای است به زبان C و برای کارکردن با ورودی/خروجی صوتی کامپیوتر. **PortAudio** نسبتاً قدیمی و جاافتاده است و استفاده از آن برای کارکردن با ورودی/خروجی کامپیوتر متداول است. **Open-source** هم هست و روی تمام سیستم‌عاملها هم هست (**cross-platform**). بنابراین توابع **pyaudio** در واقع توابع پایتونی هستند که کارشان در نهایت صدا زدن توابع متناظر از کتابخانه **PortAudio** است. به همین دلیل نگاهی به مستندات خود **PortAudio** می‌تواند مفید باشد (در آدرس <http://www.portaudio.com/docs.html>).
- به همین دلیل بالا، **pyaudio** از **NumPy** استفاده نمی‌کند، یعنی خروجی‌ای که از میکروفون می‌دهد و ورودی‌ای که برای ارسال به بلندگو دریافت می‌کند آرایه‌های **NumPy** نیستند، بلکه دنباله‌ای از بایتها هستند (بافری معمولی در C، که آرایه‌ای از بایتها است). این تایپ در زبان پایتون اسمش **bytes** است. برای تبدیل **bytes** به یک آرایه **numpy** می‌توانید از تابع **numpy.frombuffer** استفاده کنید و برای تبدیل یک آرایه **numpy** به **bytes** می‌توانید از متد **tobytes** استفاده کنید (یکی از متدهای هر آبجکت آرایه **numpy** است. یعنی مثلاً اگر **y** یک آرایه **numpy** باشد، دستورش می‌شود **y.tobytes**). توجه شود که

frombuffer کل بافر ورودی خودش را در آرایه خروجی «کپی» نمی‌کند، بلکه فقط نوعی نگاه جدید به همان بافر تولید می‌کند (پس خیلی سریع است). به زبان numpy، آرایه خروجی مالک داده‌اش نیست (does not “own” its data) و آن داده قابل نوشتن هم نیست، یعنی نمی‌تواند در آن هم تغییری بدهد. یعنی مثلاً اگر نوشتید:

```
x = np.frombuffer(data, dtype=np.int16)
```

در اینصورت x یک آرایه numpy است، ولی read-only است و نمی‌توان در داده‌های آن تغییری داد.

همچنین دقت شود که وقتی چند کانال داریم، در بافر اول یک sample از یک کانال است، بعد sample کانال بعدی از همان زمان، ... تا کانال آخر. بعد sample زمان بعدی از کانال اول، الی آخر (به عبارتی sample های کانالها interlace هستند). مثلاً در حالت دو کانال چپ (L) و راست (R) سمپلها در بافر به صورت LRLRLRLR... هستند. همچنین اگر مثلاً هر سمپل، int16 است (دو بایت) اینها به صورت Little Endian ذخیره می‌شوند (اول Least Significant Byte). که این در پایتون اسم تاپیش می‌شود “<i2”. در نتیجه اگر در بافری بنام data به تعداد nchannels کانال داشته باشیم، و هر سمپل هم دو بایت (۱۶ بیت) باشد، دستور زیر:

```
Sig = np.frombuffer(data, dtype='<i2').reshape(-1, nchannels)
```

یک ماتریس (آرایه دو بعدی numpy) به نام sig برمی‌گرداند که هر ستون آن، سیگنال یکی از کانالها است.

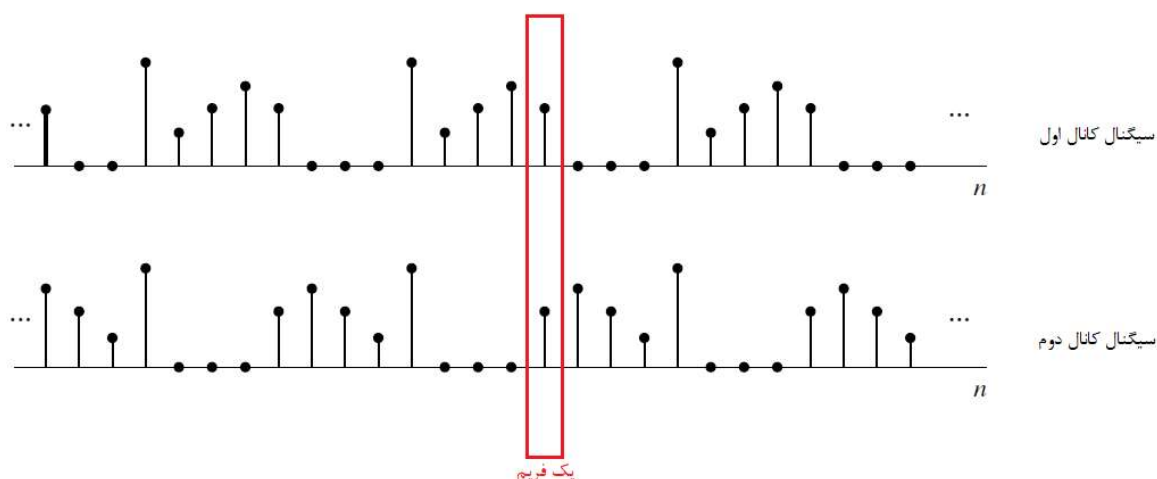
برای اطلاعات بیشتر در این مورد می‌توانید به لینک زیر بروید که اگرچه در مورد کارکردن با پکیج wave است، ولی از این نظر با pyaudio یکسان است:

<https://nbviewer.jupyter.org/github/mgeier/python-audio/blob/master/audio-files/audio-files-with-wave.ipynb>

توجه: یک اینترفیس جدیدتر به PortAudio که «پایتونی‌تر» باشد و مستقیماً با آرایه‌های numpy کار کند، وجود دارد به نام python-sounddevice یا فقط sounddevice. ولی ظاهراً هنوز باگ دارد و در مرحله‌ای نیست که ما از آن استفاده کنیم. ضمن اینکه ظاهراً از pyaudio محدودتر است.

- مفهوم «فریم» (Frame) در pyaudio و wave و PortAudio: دقت کنید که در این پکیجها (هم در مستندات آنها و هم در اسم توابع آنها)، «فریم» معنی خاصی دارد. معمولاً در پردازش سیگنال، یک فریم یعنی

(پنجره‌ای از) تعدادی نمونه متوالی یک سیگنال. ولی در این پکیجها، «فریم» مطلقاً به این معنی نیست. ابتدا توجه کنیم که این پکیجها با چند سیگنال همزمان می‌توانند کار کنند. مثلاً برای ارسال سیگنال استریو به بلندگو، ما در واقع دو سیگنال داریم که یکی به بلندگوی چپ می‌رود و دیگری به بلندگوی راست (این پکیجها بیشتر از دو سیگنال همزمان را هم پشتیبانی می‌کنند). در نتیجه کلمه «نمونه» (sample) در واقع یعنی «نمونه» از «یکی» از این سیگنالها. و در یک لحظه از زمان، ما از هر کدام از کانالها یک sample داریم که مجموعه این sampleها در این پکیجها «فریم» نام دارد. شکل زیر را ببینید:

با توجه به این معنای کلمه «فریم»، اگر w یک آبجکت wave باشد، آنگاه:

- تابع `w.getframerate()` چیزی که بر می‌گرداند، همان «sampling rate» درس ماست.
- تابع `w.getnframes()` تعداد «فریمهایی» را که در یک بافر (یا chunk) از داده هستند بر می‌گرداند.
- تابع `w.getsampwidth()` تعداد بایتی که هر sample (هر نمونه هر سیگنال) اشغال می‌کند را بر می‌گرداند.
- تابع `w.getnchannels()` تعداد کانالها را بر می‌گرداند.

پس اگر `w.getnframes()=15` و `w.getnchannels()=7` و `w.getsampwidth()=2` (دو بایت یعنی ۱۶ بیت برای هر sample) باشد، آنگاه اندازه بافر اشغالی حافظه بر حسب بایت می‌شود $2 \times 7 \times 15$ یعنی ۲۱۰ بایت.

- برای کار کردن با `pyaudio` ابتدا باید یک stream باز کرد (می‌تواند از نوع ورودی از میکروفون باشد، یا خروجی به بلندگو، یا هر دو). سپس از این استریم بلوکهایی (chunkهای) را خواند یا در آن نوشت. خواندن

یا نوشتن در این استریم می‌تواند به دو صورت مختلف انجام شود (که باید در هنگام باز کردن استریم مشخص شود): حالت **Blocking** و حالت **Non-Blocking** (یا **Callback**):

○ **حالت Blocking:** در این حالت وقتی می‌خواهیم یک بلوک یا بافر (یک **chunk**) از استریم

ورودی را بخوانیم (یعنی در واقع از میکروفون بخوانیم)، تابع **stream.read** را در **pyaudio** صدا می‌زنیم (که خودش در نهایت تابع **Pa_ReadStream** در **PortAudio** را صدا می‌زند). در اینصورت تا وقتی این بافر پر نشده باشد، برنامه از این تابع خارج نمی‌شود (طول بافر را کاربر هنگام بازکردن استریم با پارامتر **frames_per_buffer** تعیین می‌کند). یعنی فقط وقتی بافر پر شد، این تابع اجراش تمام می‌شود و به برنامه ما برمی‌گردد و آدرس بافر پر شده را برمی‌گرداند.

توجه: پس از این مدت **PortAudio** کماکان دارد به خواندن میکروفون ادامه می‌دهد و در بافر دیگری (با همان اندازه‌ای که موقع بازکردن استریم تعیین شده است) در حافظه نمونه‌ها را ذخیره می‌کند. تا وقتی یک **stream.read** دیگر صدا زده شود و هر وقت آن قسمت حافظه که پر شد، آدرس بافر جدید را برمی‌گرداند. و اگر قبل از اینکه **stream.read** جدید صدا زده شود، این بافر جدید پر شود و **PortAudio** مجبور شود دیتایی دور بریزد، خطای **PaInputOverflowed** برمی‌گرداند و **pyaudio** هم وقتی این خطا را از **PortAudio** دریافت کند، خودش خطای **InputOverflowed** می‌دهد. که اینحالت ممکن است اگر اندازه **chunk** خیلی کوچک باشد، رخ بدهد.

برای سیگنالهای ارسالی به خروجی (استریمهای نوع خروجی) نیز مطالب مشابهی برقرار است (فقط در آنجا اندازه بافر خروجی موقع بازکردن استریم تعیین نمی‌شود).

○ **حالت NonBlocking یا Callback:** در اینحالت خواندن و نوشتن در استریم به طور مستقیم

انجام نمی‌شود. بلکه هنگام باز کردن استریم، یک تابع به عنوان **Callback** به استریم معرفی می‌شود (که می‌توانید آن را نوعی **Interrupt Service Routine** در نظر بگیرید). سپس هر وقت **pyaudio** نیاز به خواندن یا نوشتن یک بلوک جدید داشت (هر وقت کار بلوک قبلی تمام شد)، خودش این تابع را صدا می‌زند. به این ترتیب لزومی ندارد که ما در تابع خواندن از یک استریم، منتظر بمانیم و این زمان را می‌توانیم برای انجام پردازشهای دیگری استفاده کنیم.

ما در تکالیف این درس از این حالت دوم استفاده نخواهیم کرد. مشکل اصلی کار کردن با حالت Non-Blocking در پایتون این است که تابع Callback در یک thread جداگانه اجرا می‌شود. در نتیجه باید برنامه‌نویسی multi-thread را در پایتون بلد بود. مثلاً در تکلیف فعلی به همین راحتی نمی‌شود matplotlib را در تابع Callback صدا زد. چون Multi-Matplotlib thread safe نیست. پس باید تابع رسم شکل را در یک thread جداگانه گذاشت و هر ترد دیگری هم خواست چیزی رسم کند این تابع رسم را صدا بزند، و اگر توانست رسم می‌کند و اگر نه بگذارد در صف (یعنی هیچ ترد دیگری بجز این ترد رسم شکل، خودش اجازه نداشته باشد matplotlib را صدا بزند). و به اینصورت مشکلات race conditions حل شود. این روش پیچیده‌تر است و استفاده از آن هم چندان ضرورتی ندارد (دقت کنید که در همان حالت Blocking هم وقتی ما یک بلوک را خوانده‌ایم و داریم آن را پردازش می‌کنیم، در هر حالت PortAudio خودش دارد بلوک بعدی را می‌خواند و بافر دیگری را پر می‌کند. لذا ما هم داریم کار خودمان را انجام می‌دهیم. و تنها هنگامی که کار پردازشمان تمام شود، دستور خواندن یک بلوک جدید را می‌دهیم. لذا معطل شدن برای خواندن آنجا مشکل خاصی ایجاد نمی‌کند).

۳- صورت تکلیف

دو برنامه زیر را بنویسید:

مساله اول) برنامه‌ای که سیگنال میکروفون را بخواند و آن را مسقیماً از بلندگو پخش کند، بدون هیچ پردازشی. در واقع در مستندات pyaudio برنامه اینکار با عنوان wire موجود است. ولی شما سه تغییر زیر را در آن بدهید، تا کدتان آماده شود برای انجام پردازشهای بعدی در تکالیف بعدی:

الف) بجای سیگنال استریو، با سیگنال مونو کار کنید.

ب) وقتی یک بافر ورودی را خواندید، آن را به یک آرایه numpy بنام x تبدیل کنید. سپس یک تابع signal_processing را صدا بزنید و x به عنوان ورودی به آن بدهید، که این تابع هم یک آرایه numpy به نام y برمی‌گرداند (در این مساله این تکلیف، متن این تابع خیلی ساده فقط $y=x.copy()$ است. یا حتی $y=x$ هم فعلاً کار می‌کند، چون تغییری نمی‌خواهیم بدهیم). سپس شما y را مجدداً به bytes تبدیل می‌کنید و به بلندگو می‌فرستید.

موقع تبدیل y به `bytes` دقت کنید که تایپ خود y از نوع `float` نباشد و `np.int16` باشد (اگر دارید ۱۶ بیتی کار می‌کنید). در واقع تابع `signal_processing` حتما باید خروجیش از نوع `np.int16` باشد. حتی اینرا می‌توانید با دستور

```
assert y.dtype==np.int16
```

اجبار کنید (که بعدا یادتان نرود).

ج) بجای اینکه اینکار فقط چند ثانیه انجام شود، در همین وضعیت بماند تا کاربر `Ctrl-C` را فشار دهد. اینکار در پایتون اینطور انجام می‌شود که فشردن کلید `Ctrl-C` یک `Exception` بنام `KeyboardInterrupt` ایجاد می‌کند. که باید این `Exception` را `Catch` کنید، با استفاده از دستورات زیر:

```
try:
    while True:
        #your program of sending input to output
except KeyboardInterrupt:
    pass

# The rest of your program (mainly for clean exit, that is, stopping
# and closing the stream and terminating pyaudio).
```

در این تکلیف دقت کنید که هرچه اندازه `chunk` را زیاد کنید، `delay` بین خروجی و ورودی زیاد می‌شود، و احتمالا به دلیل برگشتن صدای بلندگو به میکروفون، اکو هم خواهید داشت. با زیاد شدن اندازه `chunk`، این اکو هم زیاد می‌شود. اگر اندازه `chunk` هم خیلی کوچک شود ممکن است `InputOverflowed` اتفاق بیفتد (شاید نه در حالت $y=x$ که هیچ پردازشی ندارد، بلکه در حالت $y=x.copy()$ این خطا را برای `chunk` خیلی کوچک ببینید).

در واقع شما حداقل به اندازه دو برابر زمان `chunk`، تاخیر خواهید داشت (یکی برای بافر ورودی و دیگری خروجی). البته این کل تاخیر نیست (چون بافرهای ورودی و خروجی احتمالی سخت‌افزاری و غیره هم هستند)، و تنها بخشی از تاخیر است که ما با تغییر اندازه `chunk` می‌توانیم آن را کنترل کنیم. در مورد تاخیر، می‌توانید این قسمت از مسندات خود `PortAudio` با ببینید:

<http://www.portaudio.com/docs/latency.html>

مساله دوم) سیگنال میکروفون را نمی‌خواهد به بلندگو بفرستید، بلکه با `matplotlib` آن را به صورت `real-time` رسم کنید (هر `chunk` را جداگانه رسم کنید). اینکار هم تا زمانی انجام شود که کاربر کلید `Ctrl-C` را بزند. یک ویدئو همراه این فایل تکلیف قرار داده‌ام که منظور را نشان می‌دهد، آن را نگاه کنید.

۴- چیزهایی که باید تحویل دهید

- یک برنامه پایتون (یک فایل با پسوند `py`) برای مسأله اول.
- یک برنامه پایتون (یک فایل با پسوند `py`) برای مسأله دوم.
- یک فایل ویدئو از دمو مساله دوم (مشابه فایلی که من برای شما گذاشته‌ام).

همه این موارد را به صورت یک فایل فشرده `zip` تحویل دهید.

۴- نکات و راهنمایی‌ها

(۱) برنامه‌ها را به صورت نوت‌بوک ژوپیتر ننویسید، بلکه فایل پایتون معمولی باشد. به خصوص در مساله دوم، نوت‌بوک سرعت اجرای برنامه را پایین می‌آورد.

(۲) از هر `IDE` استفاده می‌کنید، رسم شکل را به صورت `inline` انجام ندهید، بلکه در یک ویندو جداگانه شکل را رسم کنید. اگر از `spyder` استفاده می‌کنید، می‌توانید این نکته را اینجا تنظیم کنید:

Tools > preferences > IPython console > Graphics > Graphics backend > Backend: Automatic

سپس یا باید `spyder` را از اول اجرا کنید، یا اینکه کرنل `IPython` را `restart` کنید (با استفاده از دکمه تنظیمات، قسمت بالا سمت راست پنجره فرامین یا همان `IPython console`).

۳) در `matplotlib` اگر قرار باشد هر بار کل شکل از ابتدا رسم شود، زیادی کند خواهد بود. برای افزایش سرعت، فقط باید بخشی از شکل را که آپدیت می شود (خود قسمت منحنی، یا همان `line` در `matplotlib`) را رسم کنید. برای اطلاع از نحوه اینکار به آدرس زیر مراجعه کنید:

<https://bastibe.de/2013-05-30-speeding-up-matplotlib.html>

البته در لینک بالا، روش آخرش که سریعترین روش است، یک اشکال دارد و به شما خطای زیر را خواهد داد:

`AttributeError: draw_artist can only be used after an initial draw which caches the renderer`

برای اصلاح، باید همان کاری را که این پیام خطا به شما می گوید را انجام دهید، یعنی قبل از شروع حلقه، و قبل از دستور `plt.show(block=False)`، دستور `fig.canvas.draw()` را بگذارید. یعنی آن قسمت از کد چنین می شود:

```
fig, ax = plt.subplots()
line, = ax.plot(np.random.randn(100))
fig.canvas.draw()
plt.show(block=False)
ax.draw_artist(ax.patch)

tstart = time.time()
num_plots = 0
while time.time()-tstart < 5:
    line.set_ydata(np.random.randn(100))
    ax.draw_artist(ax.patch)
    ax.draw_artist(line)
    #fig.canvas.blit(ax.bbox)
    fig.canvas.update()
    fig.canvas.flush_events()
    num_plots += 1
print(num_plots/5)
```

قسمتهای قرمز رنگ تغییرات نسبت به کد موجود در مرجع بالا را نشان می دهند. دومی که با کامنت نشان داده ام (بجای سومین خط قرمز رنگ) این مزیت را دارد که با هر `backend` ای در `matplotlib` کار می کند. اگرچه در آن مرجع گفته انتخاب خوبی نیست، ولی در بعضی جاهای دیگر به همین دلیل آن را انتخاب خوبی دانسته اند.

توجه: اگرچه در این تکلیف ما برای رسم `real-time` سیگنال از `matplotlib` استفاده می‌کنیم (که با روش بالا برای افزایش سرعت آن برای ما کافی خواهد بود)، ولی راه‌حل اصولی‌تر استفاده از `PyQtGraph` است (<http://pyqtgraph.org/>), که سرعتش خیلی بیشتر از `matplotlib` است.

۴) دو لینک زیر را در مورد `pyaudio` ببینید. اولی `documentation` کل نرم‌افزار است. در دومی، ۶ مثال می‌بینید که سه عمل `record` (خواندن از میکروفون و ذخیره در یک فایل `wav`) و `play` (خواندن یک فایل `wav` و پخش از بلندگو) و `wire` (اتصال مستقیم میکروفون به بلندگو) را هر کدام به دو روش (`Blocking` و `Callback`) انجام داده است، و این مثالها و توضیحاتی که در این فایل دادم، نقطه شروع خوبی برای شما خواهند بود:

<https://people.csail.mit.edu/hubert/pyaudio/docs/>

<https://people.csail.mit.edu/hubert/pyaudio/>

موفق باشید

مسعود بابایی زاده